

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

ERDŐ- ÉS FÖLDBIRTOKOSOK, ERDÉSZETI ÜGYEKKEL FOGLALKOZÓK
ÉS ERDŐTISZTEK SZÁMÁRA

Szerkeszti

BUND KÁROLY,

a F. J. r. l., egyesületi titkár.

1908. év, július hó 1.

XIII. FÜZET.

XLVII-ik évfolyam.

Megjelenik minden hónap 1. és 15-ik napján.

Ára egy évre azok számára, kik az Országos Erdészeti Egyesületnek nem tagjai, 16 kor. Az egylet azon alapító tagjainak, kik legalább 300 koronát alapítottak, ingyen jár, míg azoknak, kik ezen összegnél kevesebbet alapítottak, az illető alapítványi kamat beküldése mellett, ára 6 kor. Rendes tagoknak a 16 kor. évdíj fejében szintén ingyen küldetik meg.

Az Országos Erdészeti Egyesület időközönként megjelenő közérdekű kiadványai (népszerű erdészeti ismeretek tára stb.), valamint a hirdetések (állandó melléklet) és az időközönként a laphoz fűzött, műnyomópapíron készült képek az előfizetési ár fejében a lappal *ingyen* küldetnek meg.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

BUDAPEST, V., Alkotmány-utca 6. szám

(Telefon : 37—22)

A lapnak legkésőbb minden hónap 5. és 20. napjáig a t. egyesületi tagok vagy előfizetők kezeihez kell jutni. Ellenkező esetben posta-jegygyel „reclamatio” teendő.

“Pátria” irodalmi vállalat és nyomdai r.-t. nyomása Budapest, Üllői-ut 25.

Munkatársaink tájékozásául! Az „Erdészeti Lapok” közleményeik körébe fogadják s az erdőgazdaság összes ágainak művelésére és ismertetésére szolgáló értekezéseket s a gazdálkodás gyakorlati alkalmazására vonatkozó bármilyen tudósításokat, valamint felvesszük az erdészetet közelről érdeklő s azzal mintegy rokon kötelekben lévő vadászati ügyeket is.

Irói tiszteletdíj: Egy nyomtatott ivnyi eredeti értekezésért, mely a szerkesztőség részéről átdolgozást nem igényel 40—48 K., ha az átdolgozást igényel, avagy idegen nyelvből eszközölt szabatos fordításért 24—40 K., oly fordításért, mely átdolgozást igényel 16—24 K.

Munkatársaink tiszteletdíját a szerkesztőség az év végével küldi meg, kivánatra azonban előbb is.

Kérjük munkatársainkat, hogy dolgozataikat csak egyes félévekre, s ilyeneken is csak az egyik oldalra, törött alakban írják. A cikkekhez tartozó rajzokat sima, fehér papíron, lehetőleg kétszer olyan nagyságban kell készíteni, mint a milyen nagyságban azokat a szerző a lapba felvételni kívánja. Ugyanilyen mértékben nagyítva kell a rajzhoz tartozó felírásokat, betűket s egyéb jelzéseket is alkalmazni. Tiszta és szép másolatokat csak hasonlóan kidolgozott eredeti után lehet várni. *Kéziratok nem küldetnek vissza.*

Az Erdészeti Lapokban megjelenő közleményekről a szerkesztőség a nyomdai költségek megtérítése esetén *különlenyomatokat* is készíttet a szerzők számára. A nyomdai költség (füzve, de boríték nélkül) 30 példány után 16 oldalas ivenként 7 K., 50 példány után 8, 100 példány után 10 K.

Borítékkal ellátva, a különlenyomatok előállítására 30 példánynál 3 K. 60 fill., 50 példánynál 4 K.-val, 100 példánynál 5 K.-val többre kerül.

EGYESÜLETI HIRDETÉSEK.

Figyelmeztetés. Az egyesületi kiadványokból az egyesületi tagok *csak egy példányt* szerezhetvén meg *kedvezményes áron*, több példány megrendelése esetében a többi példány után a nem tagok számára megállapított ár küldendő be.

Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Bpest, V., Alkotmány-utca 6. sz.) a következő művek rendelhetők meg:

ERDÉSZETI LAPOK. Az Országos Erdészeti Egyesület közlönye. Szerkeszti *Bund Károly*. Előfizetési ára 1 évre 16 korona. Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. Mutatványszámok ingyenesen. Régi évfolyamok mérsékelt áron.

AZ ERDÉSZETI ZSEBNAPTÁR 1908. ÉVI (27.) ÉVFOLYAMA. Ára egyesületi tagoknak 2 K., másoknak 3 K. Árát legczélszerűbb *45 f. postaköltséggel együtt előre beküldeni*, mert az utánvét aránytalanul drágítja a postaköltséget.

AZ ERDŐÓR vagy **AZ ERDÉSZET ALAPVONALAI KÉRDÉSEKBEŒ ÉS FELELETEKBEN.** Irta: Bedő Albert. VIII. kiadás, 1902. Ára 6 K. 6 kor. 55 fill. előzetes beküldése esetén bérmentve és ajánlva küldetik.

AZ ERDŐRENDÉZÉSTAN KÉZIKÖNYVE. Irta: bölcsészai Belházy Emil. Ára tagoknak 6 K., nem tagoknak 10 K.

ERDÉSZETI NÖVÉNYTAN. Irta: Fekete Lajos és Mágócsi-Dietz Sándor. I. kötet. Általános növénytan. Teljesen elfogyott. — II. kötet: Növényrendszertan. Részletes növénytan. Növényföldrajz. Ára tagoknak 12 K., nem tagoknak 18 K.

A TÖLGY ÉS TENYÉSZTÉSE. Irta: Fekete Lajos. Ára tagoknak és könyvkereskedőknek 4 K., másoknak 6 K. Kapható a szerzőnél is Selmeczbányán.

ERDEI FACSEMETÉK NEVELÉSE. Irta: Tomcsányi Gusztáv. Ára tagoknak 3 K., nem tagoknak 4 K.; 4 K. 45 fill. előzetes beküldése esetén bérmentve küldetik.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

XLVII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

13. FÜZET.

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én. ☉ Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes ártért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz., II. em.

☞ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltnének. ☞

(Telefon: 37-22.)

Az erdőgazdaságot érdeklő újabb törvények és törvényjavaslatok.

(A birtokrendezést tárgyzó törvények módosítása. — Törvényjavaslat a gazdasági népoktatásról. — Törvény az állattenyésztés fejlesztéséről. — Törvény a m. kir. állami vasgyárak tüzelőanyag stb. szükségletének biztosítása érdekében teendő némely intézkedésről.)

A közelmúltban több az erdőgazdaságot is érdeklő törvényjavaslat foglalkoztatta az országgyűlést, mely a czimben felsorolt ezen törvényjavaslatok közül a két utóbbit már le is tárgyalta, míg a két előbbinek tárgyalása öszre maradt.

Legközvetlenebbül ezen újabb törvényalkotások közül a birtokrendezést, különösen az urbéri elkülönítést, arányosítást és tagosítást tárgyaló 1836:VI., X., XII.; 1840:VII., XXX., XXXI. és 1871:LIII. törvénycikkek módosításáról és kiegészítéséről szóló javaslat érinti az erdészetet, amely kiegészítő része az erdőlyrészi megyékre vonatkozólag alkotott hasonló tárgyú 1908:VII. t.-cz.-nek, amelyet lapunk f. é. IV. füzetében behatóan méltattunk.

A most alkotmányos tárgyalás végett benyújtott javaslat elfogadásával egész Magyarország a birtokrendezés, főként pedig a közbirtokossági erdők egyéni felosztása tekintetében egységes jogterületté válik, míg mostanában más jogszabályok alá estek az

erdélyrészi megyék, amelyekben a nemesi közbirtokosságok felosztása bizonyos, habár gazdasági pusztulásukat ki nem záró korlátozásnak voltak alávetve, míg a Királyhágón inneni részekben nem urbéri viszonyból származó közbirtokosságok felosztásának éppenséggel semmi sem állta útját, aminek szomorú következményeként Máramaros vármegyében, amint azt a képviselőház igazságügyi bizottsága jelentésében kiemeli, feltétlen erdőtalaju erdőségek 1 □-öl területű jogosultsággal is hasították ki és adattak egyéni tulajdonba.

Az erdélyrészi megyékben az arányosításokkal kapcsolatos visszaéléseknek az 1908: VII. t.-cz. véget vetvén, annál sürgősebb volt a Királyhágón inneni megyékben is korlátokat szabni a közbirtokossági erdők felaprózásának, mert az Erdélyből „kiszorított nemzetközi jellegű és pusztán üzleti érdekeket ismerő, visszaéléssel terhelt tőke kettőzött erővel támadta meg a ma még szabad területet, úgy hogy a veszély súlyát legnagyobb mérvben érző északkeleti megyék a leggyorsabb segély utáni esdeklésre kényszerültek“. Így mondja az igazságügyi bizottság jelentése.

Nem csekély jelentősége van az erdészetre nézve a javaslat azon részének is, amely a közös legelők felosztásának korlátozásáról és új közös legelőknél a tagosítás során való létesítéséről szól. Ez az intézkedés kapcsolatosan az állattenyésztés fejlesztéséről szóló törvény rendelkezéseivel, egy jelentékeny lépést jelent ama cél felé, amelyet az Országos Erdészeti Egyesület akkor jelölt ki, amidőn a legelőgazdaság törvényes úton való rendezését követelte.

A javaslatnak lényegét tartalmazó első három szakasz egyéb-iránt így szól:

1. §. Az arányosítandó közös birtok, ha annak használata több község birtokosait illette, az egyes községek között minden esetben természetben elkülönítendő.

Ezenkívül az arányosítandó közös birtokból illetményének természetben elkülönítését — az érdemleges tárgyalás rendjén — kívánhatja:

1. szántóföldekből, rétekből, kaszálókból, nádasokból minden részes fél illetményeinek nagyságára való tekintet nélkül feltétlenül;

2. erdőkből, legelőkből és havasokból:

a) a volt földesur saját illetményére, valamint volt urbéresei összilletményére nézve az illetmények nagyságára való tekintet nélkül feltétlenül;

b) mindaz a többi részes fél saját egyéni illetményére nézve, akinek a kihasítandó illetménye a száz kataszteri holdat meghaladja.

A természetben elkülönített egyéni birtokrészek szabad tulajdonná lesznek. A közösen maradó területek használata a megállapított arány szerint illeti az állandó közösségben maradó részeseket.

A jelen törvény hatálybalépte után, vagy ezt megelőzőleg ugyan, de az arányosítás megengedhetősége tárgyában hozott határozat jogerőre emelkedését követő időben élők közötti jogüggyellett szerzett ingatlanok után, vagy az ingatlanok nélkül szerzett arányrészek után egyéni illetmények természetben való elkülönítése csak abban az esetben rendelhető el, ha azok után illetményeik elkülönítését a volt tulajdonosok a jelen törvény értelmében egyénenként is igényelhették volna.

A közösen maradt erdőkből, legelőkből és havasokból a már befejezett arányosítási eljárás után, habár az a részesedési arány megállapítására korlátozottan történt is, továbbá az 1871: LIII. t.-cz. 32. § a tekintetbe vételével elkülönített erdőkből egyéni illetmények elkülönítésének sem birtokrendezési, sem polgári peres eljárás útján helye nincsen, azok részére sem, akik azt az érdemleges tárgyalás során jogoszerűen kérelmezhatték volna.

A földmivelésügyi miniszter indokolt esetekben megengedheti, hogy a közösen maradó erdők oly részletei, amelyek fekvésüknél és talajuk minőségénél fogva állandó legeltetésre alkalmasak és a közös birtokokosok legelőszükségletének kielégítésére szükségesek, a közösen maradó legelőhöz vagy havashoz (havasi legelőhöz, viszont a közösen maradó legelő vagy havas (havasi legelő) oly részletei, amelyek a talaj termőerejének veszélyeztetése nélkül legeltetésre tovább nem használhatók, a közösen maradó erdőhöz csatoltassanak. A faállományért befolyó pénz ilyen esetben első sorban a legelővé való átalakítással és a közös legelő okszerű berendezésével és jókarbantartásával járó költségek fedezésére fordítandó.

2. §. Az 1894: XII. t.-cz. 12. §-a értelmében az osztatlan közös tulajdont képező közlegelők csak akkor oszthatók fel, ha a földmivelésügyi miniszter a felosztáshoz az engedélyt megadta és e tekintetben különbséget nem tesz, hogy az arányosítás vagy az urbéri elkülönítés folyama alatti, vagy befejezte utáni felosztásról van-e szó. Emellett a felosztásnak az 1871: LIII. t.-cz. 42. §. második és harmadik bekezdésében megállapított előfeltételei is megmaradnak.

A közlegelő a tagosítás során más alkalmas és megfelelő becsértékű területtel kicserélhető, ha azt az elhelyezkedés, vagy a gazdasági érdekek okadatoltá teszik és ha ahhoz a földmivelésügyi miniszter beleegyezését adja.

A kicseréléssel járó költségekkel a közlegelő érdekeltisége nem terhelhető és ha a cserébe kapott terület legelővé való átalakítása szükséges, az átalakítás költségei a tagcsito érdekeltiséget terhelik.

Azokban a községekben, amelyekben az általános tagosítás kérelmezése idejében közlegelő nincs, vagy a meglévő közlegelő a község állattenyésztési érdekeit ki nem elégíti, a legelőt a tagosítandó összterületekből kell kihalatani, illetve kiegészíteni. A kihalatás vagy kiegészítés szükségét, ugyszintén az öszs-

területből e célra kihatandó terület nagyságát és helyét gazdasági szakbizottságának javaslata alapján a földművelésügyi miniszter állapítja meg.

A tagosítás alá kerülő birtokokból a közlegelő céljaira elvont terület minden egyes becsoldból egyenlő arányban kell levonni és az ekként történt levonás arányában képezi ez a közlegelő az illető birtokosok osztatlan közös tulajdonát, amelynek használata legelőszabályrendelettel lehetőleg akként rendezendő, hogy elsősorban a kisbirtokosok igényei vétnessenek figyelembe.

A közlegelő megállapítható területe a tagosítás alá kerülő birtokok területének öt százalékát meg nem haladhatja, ha csak az érdekeltség magasabb százalékban egyhangulag meg nem állapodott.

3. §. Az 1. §. szabályait kell alkalmazni az ennek a törvénynek hatályba léptekor folyamatban levő arányosítási és arányosítással kapcsolatos tagosítási ügyekben is.

Ha azonban a természetben való elkülönítésre igényt tartó részes fél illetménye e törvény hatályba lépte előtt jogerős bírói határozattal megállapított és elkülönítendőnek mondatott ki: az ekként eldöntött kérdés a jelen törvény vonatkozó szabályai alá nem vonható.

A 2. §. szabályait azokban a folyamatban levő ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a megengedhetőségnek kérdése még jogerős határozattal eldöntve nincsen.

Ezek a rendelkezések ugyan nem veszik teljesen és feltétlenül elejét annak, hogy az itt tárgyalt közbirtokossági erdők jogi minősége változást szenvedjen, a feloszthatóság lényeges korlátozása által azonban erdőgazdaságilag mégis igen kedvező hatással lesznek és a multtal szemben jobb helyzetet teremtenek. Csak azt sajnálhatjuk, hogy ez a törvény nem korábban készült, amely esetben sok szétdarabolt s most a végpusztulás szélén álló egykori közbirtokossági erdő a nemzeti közvagyon még ép alkotó része volna. A már szétosztott közbirtokossági erdők újbóli egyesítése nagy nehézségekbe ütközik. Az államnak és a községeknek nagyarányu birtokvásárlási akciója viszonyaink között az egyetlen járható és jogi tekintetben is kifogástalan ut ezen cél felé, mert az önkéntes szövetkezés alapján való egyesülés, amely egyébként célhozvezető volna, kisbirtokosaink csekély intelligenciája mellett nem remélhető, hiszen a magas értelmi színvonalon álló német birodalomban is a ritka kivételek közé tartozik a szövetkezeti alapon egyesített erdőbirtok. Találkozunk azonban továbbmenő javaslatokkal is. A szétdarabolt egykori közbirtokossági erdők újbóli egyesítésének törvény útján való kimondását egyik vidéki

erdészeti egyesületünk követeli. Borsod, Gömör, Heves vármegyék erdészeti egyesületének folyó évi közgyűlése határozta el Elek István m. kir. főerdész indítványára, hogy ez ügyben felirattal fordul az országgyűléshez, amelyben a 100 holdat meghaladó illetmények kihasítását (1. §. 2/b. pont) ellenzi és a már fel-darabolt közbirtokosságoknak újból való egyesítését követeli. Sőt a földesuri jogon nyert erdők oszthatlanságát is kimondani kívánja oly értelemben, hogy amennyiben ezek örökösödés vagy bárminő jogügylet révén háromnál több egyén lenne részese az így együtt birtoklandó erdőterületnek, a birtokok közbirtokossággá alakulni kötelesek. Ennek megfelelően a földesuri vagy más jogczimen régebben kihasított s azóta több részre oszlott erdők is újból egyesítendők. Minden közbirtokosság továbbá az említett felirat szerint saját kebelében vagy több birtokosság egymással birtokszövetkezetté alakulhat, melynek tagjai arányjogosultságukat pénzértékkel bíró részjegyekkel cserélhetik ki.

Végül a községeknek Borsod, Gömör, Heves vármegyék erdészeti egyesülete biztosítani kívánja azt a jogot, hogy a volt urbéresek erdő- és legelőilletőségeit kisajátíthassa.

Ez a javaslat erdőgazdasági tekintetben jószándéku célokat követ, de jogi tekintetben messzemenő beavatkozást jelent a bírói ítélettel vagy más uton jogosan szerzett magántulajdon körébe, amely mai jogrendünkkel bajosan egyeztethető össze, bármennyire kívánná ezt a gazdasági célszerűség. A javaslat részletei közül csakis az arányjogosultságnak részjegyekkel való kicseréléséről kívánjuk röviden megjegyezni, hogy azt aggályosnak tartjuk, mert ezek a részjegyek még sokkal könnyebben képeznék adás-vétel tárgyát, mint maga az ingatlan, ami megkönnyitené a vagyonosok részére a birtokszerzést a szegényebbek rovására s ezzel végeredményben az egyes közbirtokossági erdőknek *egy-egy* kézbe való jutását, mely esetben azok önműködően szabad rendelkezésű magántulajdonná válnak. Részünkről ennek megnehezítése végett nem riadnánk vissza annak kimondásától, hogy a közbirtokossági erdők jövőre abban az esetben is az erdőtvény 17. §-a alá tartoznak, ha egy kéz birtokába jutnak. Erre ugyanis sem a kormánynak, sem a borsod-, gömör-, hevesmegyei erdészeti egyesületnek javaslata nem nyújt biztosítékot, már pedig volt eset

reá, hogy ily módon vonatott ki az erdő a törvény szigorubb rendszabályainak hatálya alól.

*

Jelentőségre nézve második helyre sorozzuk Apponyi Albert grófnak a gazdasági népoktatásról szóló javaslatát, amely az elemi népiskola három évi ismétlő tanfolyama helyébe önálló vagy az elemi iskolával kapcsolatos *gazdasági népiskolát* állít. Az önálló gazdasági népiskolák mellett a földművelésügyi miniszternek jogában áll egy évi gazdasági továbbképző tanfolyamot is nyitni.

Népünk gazdasági ismereteinek olyannyira szükséges fejlesztését ez a javaslat lényegesen előmozdíthatja, s mivel a tantárgyak között ott látjuk az „erdőkezelést“ is, mi is remélhetünk némi hasznot a törvény végrehajtásától. Természetesen nem erdőkezelésre kell ott a nép fiait oktatni, hanem az erdő iránti szeretetet kell beléoltani a népbe és az erdő telepítése, ápolása és használata körül fölmerülő, az erdei munkás és a parasztgazda szükségletének megfelelő munkákra kell oktatni a tanulókat. Nekünk pedig gondoskodni kell, hogy a gazdasági népiskolák oktató személyzete hivatott szakemberek részéről nyerje a kellő kiképzést s hogy a tanulóknak szánt egységes tankönyvnek erdészeti részét is hivatott toll írja.

*

Közvetett, de nem csekély jelentősége van az erdőgazdaságra az állattenyésztés fejlesztéséről szóló törvényjavaslatnak, amely az Országos Erdészeti Egyesület a legelőgazdaság törvényhozási uton való szabályozását követelő javaslatának ismét néhány pontját valóra váltja. Remélhetőleg az 1894. évi XII. t.-cz. revíziója a még teljesítetlen kívánságokat is figyelembe veszi s ha azután legelőink idővel ismét használható állapotba jutnak, kevésbbé fog felhangzani a vészkiáltás az erdei legelők megnyitására.

A törvényjavaslatnak bennünket érdeklő szakaszai a következők:

Az 1. §-ban kilátásba helyezett állami kedvezmények között szerepel:

8. oly törlesztéses kölcsönök kamatterhének könnyítése, melyek igénybevételével czéloztatik:

a) közös tulajdont képező és közösen használt legelők létesítése vagy karban helyezése, javítása és felszerelése (fümagvetés, irtás, tisztítás, egyengetés, árkolás, alagsővezés, lecsapolás, delelők, védőhelyek, kutak, kerítések, fészerek, istállók felállítása);

b) ily legelőknek vagy ilyenek létesítésére használandó földbirtoknak örök áron való vásárlása;

c) kizárólag üszőborjak felnevelésére szolgáló zárt legelőterületek (kifutók) létesítése;

d) közös tulajdont képező vagy legalább tizenöt évig tartó közös használatra bérelt havasi legelőkön szükséges istállók, itatók, kerítések, utak és hasonlók építése.

Ebben a segélyben községek (városok), közbirtokosságok és oly gazdatársadalmi testületek, egyesületek és szövetkezetek részesülnek, melyeknek tagjai tulnyomó részben kiscgazdák.

A 3. §. felhatalmazza a földmívelésügyi minisztert, hogy

c) a legelők berendezése, felszerelése, ilyenek létesítése, javítása, örök áron való megvétele vagy bérbevétele és az ily célra szolgáló kölcsönök felvétele körül szükséges felméréseket, vázlatokat, építkezési és üzemterveket, szerződések és egyéb okmányok terveit az államkincstár költségén díjtalanul elkészíttethesse.

*

Végül megemlítendőnek tartjuk e helyen a m. kir. állami vasgyárak tüzelőanyag- és vasércszükségletének biztosítása érdekében teendő némely intézkedésről szóló törvényt, amely a pénzügyminisztert többek között felhatalmazza, hogy a krassó-szörény-megyei Pojén község határában lévő von der Osten-féle erdőbirtokot 4,500.000 K-ért megvegye. A 9450 kat. hold kiterjedésű birtok 6850 hold bükkszálerdőből, 600 hold vágásterületből és 2000 hold egyéb mívelési ághoz tartozó területből áll. A bükkfaszén kötélpályával fog a vajdahunyadi vasgyárhoz szállíttatni. A fenti vételárból 700.000 K esik a talaj és az épületek értékére 1,200.000 K a 2 millió m^3 -re becsült fatömeg értékére. A vételár hátralevő része az ottani vasbányák megváltási értéke.

Örömmel vennék tudomást az állami erdőbirtokoknak szaporodásáról, ha nem találnók különösnek, hogy a törvény indoklásában sehol sincsen arról szó, hogy e birtok az államerdészet kezelésébe adatik. Ugylátszik tehát, hogy a vasgyárak azt saját maguk akarják kezelni, ami az állami erdőbirtok egy különleges új kategóriáját honosítaná meg: a vasgyárak szolgálatába állított állami erdőbirtokot. Mintha régi idők dohos szellőjét éreznők és a bányászatnak „rezervált erdők“ 40 év előtt lerázott békóit hallanók újból csörömpölni.

Nincs semmi kifogásunk az ellen, hogy erdőbirtokok azzal a rendeltetéssel vétessenek, hogy bükkfakészletük első sorban a vasgyárak szénszükségletének fedezésére szolgáljon a szén piaci árának megtérítése ellenében, de azt természetes követelménynek tartjuk, hogy az erdőbirtok a földművelésügyi miniszter fenhatósága alatt, szakképzett erdőtiszt által kezeltessék, még pedig a tartamosság szem előtt tartásával készült rendszeres gazdasági üzemterv szerint. Mert nemde: van erdőtörvényünk, amely ezt elrendeli s amelyet ez a két szakaszos törvényecske nem helyezett hatályon kívül?

A növények nitrogént áthasonlító szerveiről.

Írta: Dr. Zemplén Géza.

Nincs a mezőgazdaságnak oly kérdése, melynek kiderítésére annyi időt és fáradságot szenteltek volna, mint éppen a nitrogénáthasonlítás. Óriási összegeket adnak ki természetes és mesterséges trágyákra, hogy a termőtalaj nitrogéntartalmát növeljék, mióta általánossá vált az a nézet, hogy a növények a levegő nitrogénjét közvetlenül nem tudják kihasználni. Ahol látszólag ily esettel állnánk szemben (pl. a hüvelyeseknél) ott sem a növény maga volna az áthasonlító, hanem a testén élősködő baktériumok. A nitrogénáthasonlítás ily módon való értelmezése mellett természetes, hogy nagy meglepetéssel fogadta a tudományos világ Jamieson-nak azt a határozott állítását, hogy valamennyi növény, melyet eddig pontosabban megvizsgált, képes a